

ДІЛО

Виходить щодня раніше крім понеділка.

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ:
Львів, Ринна 19, II. пов.
Копте почт. ящик 2672.
Адреса тел. „Діло—Львів“.
Число телефонів 291.
Рукописи редакція не звертає.

ПЕРЕДПЛАТА

в Австро-Угорщині:
місячно 275 к.
чвертьрічно 8—
піврічно 15—
річно 27—
у Львові (без доставки):
місячно 245 к.
чвертьрічно 7—
піврічно 14—
річно 25—
На зміну адреси платять ся 10 к.

ЦІНА ОГОВОРЕННЯ:

Сторінка повного змісту вартує 40, а змішана 30 з огляду на те, що в редакції не має нічого, крім паперу і друку. Накладом редакції і в інших місцях. Ціна за доставку в Україну. Ціна за доставку в Австрію. Ціна за доставку в Росію. Ціна за доставку в Польщу. Ціна за доставку в Сербію. Ціна за доставку в Румунію. Ціна за доставку в Болгарію. Ціна за доставку в Грецію. Ціна за доставку в Туреччину. Ціна за доставку в Італію. Ціна за доставку в Югославію. Ціна за доставку в Радіанську Республіку. Ціна за доставку в інші країни.

Видає: Видавничча Спілка „Діло“.

Начальний редактор: Д-р Василь Панейко.

Українська мова в школах російської України. Українці в міській Думі м. Києва. Український з'їзд в Проскурові.

Львів, 12. цвітня 1917.

Завдяки одному з наших інформаторів з над російської границі можемо подати нашим читачам кілька найновіших відомостей про українську справу в Росії, які містить „Кіевская Мисль“ в ч. 81, з 5. с. м. (23. ст. ст. марта), отже зперед тижня.

Перше всего анаходить ся там стаття відомого українського діяча, довголітнього редактора „Кіевскої Старини“, Володимира Науменка в. н. „Націоналізація школи в Україні“. Стаття, написана в приводу розпорядку нового міністра просвіти Мануїлова про українську мову в школах російської України, зачинаєть ся ось-як:

„Після двовікової несправедливости при-сно було прочитати в офіційних розпорядках тимчасового правительства рядки про міри що-до народної просвіти в місцевостях з українським населенням. Само собою розумієть ся, що ці міри треба вважати за тимчасові, бо утворити повну, гармонійно збудовану схему просвітнього механізму на Україні після вікових лихоліть, які вона пережила, не так легко і просто. В с'ім випадку важне се, що нове міністерство признало основний принцип: в місцевостях з українським населенням не може бути в переслідуванню й погорді українська мова, як се було доси, а навпаки вона повинна зайняти почесне місце в школі для ліпшого осягнення педагогічних задач і для розвитку тої витовуючої основи в дітях і молодцях, яка опираєть ся на розумній любови свого рідного і на при-знанню та пошані добрих сторім своєї національної істоти“.

Тексту розпорядку міністерства просвіти, з приводу якого написана ся стаття Науменка, ми не маємо, але з дальших висодів його статті можемо установити головні точки сього розпорядку. Він постановляє:

- 1) В народних школах заводять ся наука українською мовою, при забезпеченню прав національних меншостей; російська мова є обовязковим предметом науки від другого року науки.
- 2) В учительських семінаріях і інститутах України заводять ся науку української мови, літератури, історії й географії.
- 3) В вищих наукових заведеннях заводять ся катедри української мови, літератури, історії й права.

В дальших своїх виводах Науменко вказує на те, що розпорядок міністерства нічого не гадає про середню школу, і домагаєть ся як тимчасової міри, щоб у середній школі заведено факультативно науку української мови й обовязково науку української літератури, історії й географії.

школи, чи по ініціативі окремих осіб і товариств, чи по ініціативі міських рад і земських Інституцій“.

Свою статтю Науменко кінчить: „Отже кличати звилі в будові шкільництва на Україні нехай поки-що будуть: 1) Признане права для української мови займати в школах почесне місце, а не бути чимсь переслідуванним, погорджуваним або тільки толерованим. 2) Признане української мови в народній школі мовою викладовою, а в середній, вищій і спеціально учительській школі предметом науки, при чім для останньої обовязковим, а для двох перших факультативним. 3) Допущене як найширшої ініціативи в справі будови національної української школи всіх типів“.

В кінці треба зазначити, що в статті кілька разів підносить ся в натиском, що се міри тимчасові, та що постійні форми шкільництва на Україні можуть бути установлені тільки по заведенню автономії України. Прич. з приводу заведення обовязкового предмету науки російської мови в народній школі автор, признаючи потребу такої міри, додає: „Границі знання російської мови як що-до скількості, так і що-до якості можуть бути означені тільки після точного установлення форми автономности України і її федеративного звязку з иншими частями“. Значить, автономія України є політичним кличем дня, підношенням при кожній нагоді.

На иншій місци „К. М.“ доносить: „Київська міська Дума на засіданню 21. (ст. ст.) марта, вислухавши заяву з'єднаних українських організацій, які домагають ся, щоби в склад Думи прийняти представників українського народу, рішила одностайно прийняти в склад Думи проф. Михайла Грушевського, Івана Стеценка, лікаря Антоновича і робітника Тертичного“.

Отже Дума кооптувала 4 Українців, — міра, яка очевидно можлива тільки в революційних часах.

З Проскурова доносить „К. М.“, що там відбудеть ся 26. (с. ст.) марта окружний український з'їзд з широкою програмою.

Українці в Москві.

Відень 10. цвітня 1917.

В роковині смерті Т. Шевченка.

В „Русск-ім Слозі“ в дня 27. лютого (12 марта) читаємо:

Вчора, з нагоди роковин смерті Т. Шевченка, в церкві Великого Вознесєня при Никитських Воротах була відправлена панакхда. Співав хор сліпих. На панакхді були: інстужена артистка Імп. театру М. Дейша Сюниця, артист Малого театру В. Максимів, член українського Кружка „Кобзар“ й української секції Товариства славянської культури, співробітники журналу „Українская Жизнь“ й ин.

Святочна вистава „Назар Стодола“.

У вгаданій „Р. Слозі“ читаємо дальше: В день роковин смерті Т. Шевченка в театрі Струйського українська трупа п. Гайдамаки виставила спектакль, присвячений пам'яті Шевченка. Після виконання української комедії Шев-

ченка „Назар Стодола“ хор відспівав: „Як умру, то поховайте“. На закінченні виставлено образок на тему з „Кобзаря“. Театр був переповнений. 50% чистого доходу з тої вистави, як і всі вхідні вистав від 20 го до 26 лютого, йде до розпорядности Всеросійського союзу міст для допомоги інвалідам.

Вистави з українознавства.

В „Утрі Россіи“ ч. 49, з дня 18 лютого (3 марта) читаємо: В житю московської української колонії замітно в останній часі певне оживленє. Літературно музичний Кружок „Кобзар“, який існує тут вже коло шість літ, устроює між иншим ряд вистав, присвячених українознавству. Вистави будуть відбувати ся вечерами в реальній школі Виноградова (Петровка, № 25). Перші два вистави прочитає А. Новицький 19 і 25 лютого (4 і 10 марта) і вони будуть присвячені українському мистецтву. Слідуючі два вистави на тему про українську народну поезію прочитає І. Янчук 4 і 11 (17 і 24) марта.

Ф. К.

Мілюков і Австро-Угорщина.

У віденській „Arbeiterzeitung“ читаємо:

„З упертістю професора обстає Мілюков при розвитку наднауцької монархії. Плян сего відомий з багатьох промов представників антанту, та він зовсім не новий. За переведенє такого самого пляну брадо ся протягом сто літ багато керівників держав і державних союзів. Трійцятлітня війна завела Шведів аж до Долішньої Австрії, та державної сильности наднауцької вона не розбила. Великий везир Магомета IV, Кара Мустафа, стояв під мурами Відня та монархії він не знищив. У війні за австрійську спадщину вже неприятели розділили були в своїх договорах держав і генійний вождь Фридрих Великий відніс світлі побіди на чеській землі, та Австрія остача ся. Наполеон I, пройшов альпейський край, резидував в Шенбруні та виграв під Австерліц найславнішу із своїх битв, але австрійської держави він не знищив. Мілюков не Густав Адольф, не Кара Мустафа, ні Фридрих Великий, або Наполеон, а російські війська не стоять під Австерліц, ні під Віднем. Богато воєнних зляднів навистило ту країну і її народи вигерали багато. Та професорські промови нею ніколи не потясяли.“

В однім треба згодити ся з Мілюковим: що Австро-Угорщина мусить бути основно перебудована, але з своєї власної волі, силою своїх народів та на основі розвитку всіх духовних сил. На тім шляху певно прийде до живої зміни думок між поодинокими народами і суспільними класами, але вона скінчить ся будовою нової наднауцької держави, а не її розділом. Не знаємо ще нині, скільки терпін судило се вам ще знести з приводу сліпої жадоби розбити цілі держави, та замисли ті не встоють ся перед історією.“

Цісар Карло до польського легіону.

З воєнної пресової квартири доносить:

Ціс. і кор. Апост. Величність зволив видати отсей приказ до польського помічного корпусу:

До Команди польського помічного корпусу: Для війни польського війська віддаю помічний польський корпус до розпорядности варшавського генерал-губернатора, якому поручено організуванє такого війська. Відданє корпусу наступає після договору між обома начальними командами армії.

Виваить себе гідними великих часів, що рішають про судбу народів, часів, в яких воскресє польська держава, як забородо релігії і західної культури, на нове житє. Плетіть свій вінок лаврів довкола вкритого славою польського орла. Нехай найсвятійша ченстоховська Мата Божа хоронить вас в усіх небезпеках. Моя армія збереже в своїй пам'яті вашу хоро-

брість, яку ви доказали в багатьох свідальних боях. Карло в. р.

Бюро Вольфа доносить: Оголошене доповідь в справі відділення польського помічного корпусу на цілі польської армії відбулося в святоточний спосіб. Були присутні: державна Рада з маршалком Немофівським, ген. губернатор Базелер, представники німецької і австро угорської адміністрації і командант польського помічного корпусу гр. Шентницький.

Яких областей домагаєть ся Англія від Росії?

Стокгольмський кореспондент „Vessische Zeitung“ пише: Ще підчас присутності лорда Мілнера в Петрограді вели ся там переговори про відступлене Англії Естонії і Лівонії та деяких фінських островів як заставу на позичку в мільярдів рублів. Що рішено в справі Естонії і Лівонії, невідомо. Здаєть ся, що Англія бажає конче одержати острови на північній захід і захід від Кронштаду і чотири великі острови при впаді до ризького залузу. Англія обов'язуєть ся всі ті острови укріпити і буде мати право задержати їх через означений час після війни.

Союз російських селян

про нове правительство

БЕРН (Таб.) „Tempra“ доносить, що союз російських селян, до якого належить околом 10 мільйонів членів, висловив провіноричному правительству довіру і заявив, що Росія мусить бути республікою, що ординацькі і монастирські добра треба розділити між селян, та що треба завести шкільний примус.

Адлер і Шайдеман в Стокгольмі.

В зв'язку з подіями в Росії

ВІДЕНЬ (Прив. тел.) Провідник німецьких соціальних демократів в Австрії д-р Віктор Адлер виїхав до Стокгольму, де перебуває тепер також провідник соц. дем. більшості в німецькій парламенті Шайдеман.

Південно-американські держави бажають війни в Німеччину?

До віденських днівників доносять в Гагі: „Central News“ доносить з Вашингтону: Після відомостей, які нашіли сюди, центральні американські держави мають прилучити ся до війни по сторні Бразилії. В Сан Сальвадорі Гондурас відбули ся ворожі демонстрації проти Німеччини. Виступлене Бразилії було би знаком для відної південної Америки, щоби вона помагала війну в Німеччину.

ГОЛГОФТА.

Уже шінадцятий раз соняшний розсвіт блиснув над шпілями Ермону, як мідяний диск Римлянина, і шінадцятий раз сонце покотило ся у бездну позіхаючу необиятою загадкою від коли Мисалех, виповнюючи обіт, виїшов із свого хутора в землі сирійській і пустив ся в путь до Єрусалима.

Бодаріт ні раз не опустила його і кожного ранка, встачи з твердою рогожі в стрічній господі, повній буденної суєти і молодого крику служебниць, він простягав гнучкі мускули під ритм своєї побожної радості і посидавши жменню міддалів чи фіг та кубком жерельної води, йшов далі. Білий висон, яким опоясан чоло аж по брови носив сліди пилу і роси, таксамо згортки плаща та груди розхристана і блискуча силою. Чорні кучері волосся спадали аж до ramen, заслонюючи уха і ціле лице було тим більш бойке, строге і так виразне, як маска Августа на новій драмі.

До сей пори його минала лиха пригода, спочивав від спеки під смоквами, що відбували сторожу на богатих полях, стрічав чорних нагих, на пів здичілих пастухів, що поїли його молоком овечь, не беручи заллати, а вечером сховався в битих доріг на левади зарослі чабраком і розмаєм, у села, де на майданах сиділи срібнобороді старці і розсужували справи дня.

Але лучило ся, що Мисалех, хоча від Єрусалиму діяв його йно день дороги, не стрінувши довгий час нікого, — заблудив. Чорна тьма, яку обійти здавало ся йому легкою, з далека річку, оказала ся густим, шумливим лісом, вигнемом в ніколедо, як якого довшою зір не годен був надіспіти, і так проймаючим виразом своєю, як тьма Богом напруженого лука. Ми-

Російський робітничий комітет творить комісію для переговорів з неприятелями.

АМСТЕРДАМ (Пр. тел.) „Times“ доносить в Петрограді: Комітет робітників оголошує в своїм органі ряд постанов і заповідає утворене комісії для зносин з заграницею з ціллю налязати безпосередні переговори з неприятелями. Для цього вибираєть ся до Стокгольму делегація, яка має урядити окрему кур'єрську службу між Росією і Швецією. Комісія для зносин з заграницею має мати свого комісара в Петроградській Телеграфній Агенатурі, який має би давати звідомлення до заграничної преси і контролювати всі звідомлення Агенатури. Одна з ухвал комітету звучить: Домагаєм ся безпосереднього налязання переговорів між воюючими і пропаганди для закінчення війни.

Битва під Арра.

Англіійська воєнка за відомлення.

ЛОНДОН, 10 квітня. Урядово звіщають: Вночі вели ся ще завазяті бої на північній краю хребта Віалі, де боронив ся ще неприятель. Його виперто із становищ. Протинаступ неприятеля відперто. Східний край хребта Віалі теж очищено з неприятеля, протинаступ відперто. Наші війська взяли Фампо і оборонні уладження на північ і на південь від Скара. Вчора взято понад 9.000 бранців і 40 гармат. Воклиці Сан Кентен прогнано неприятеля з гористої околиці між Le Verguiller і Harginot. Битва триває ще на ділім фронті.

ЛОНДОН, 11 квітня. Урядовий комунікат востиний з 10. с. м.: Далші неприятельські протинаступи остали без успіху. Ми взяли 11.000 полонених, 100 гармат і 163 машинних карабінів.

В справі „Маківки“.

Лист до редакції „Діла“.

Хвальна Редакції! Прошу о поміщене отвертого листа в справі „Маківки“ — товариства, котре від якогось часу вдаряєть ся в наші часописи з власною рекламою.

Люди, що підписують сю рекламу, голосять цврі еі овбі про велику цілю та задачу, яку се товариство вкладає на себе. Цілю велика — мовляв — добро Стрільців, поміч для них, поміч для інвалідів УСС. і т. и. На се потрібні є фонди, на се потрібні гроші!

Я нині не писав би цього листа і не мішав ся до справи, коли б вона мене не обходила, а ще більше, коли б її добре не знав. Знаючи генезу „Маківки“, подаю її до відома загальному до відома суспільности.

Десь при кінці червня або з початком липня 1916 р. з'явив ся був в коші УСС. в Полтаві один із теперішніх директорів тов. „Маківки“, просив всіх офіцерів на особну нараду і представив на тій нараді справу основана

салех пустив ся зразу окраїною гуші, надіючи ся, що надиле стежку, яка сей діс пересікає. Правда, тут і там були тропинки витоптані ходаками чередників, но вони губили ся зараз серед дикого мірту, золотих чаш підвоїв, пірнатих папоротий і хвощі. Тому що динною сильно натомив ся, Мисалех усів над холодною течійкою, що витрискувала з під коріння старого, посивілого вельетня і ясував думки, поки шестель галузя і луна легкої ходи не заслонила його ухови співу тріщуків та музичного вигукування стернадок. Він прихилив ся, від привычки йти довго в блиску підніс руку до чола, а серце його стало чогось то тріпотати ся у грудях мов сонце. Із теплої лісової зелені і золота виринуло саме двоє ramen як двоє містичних крил, а за ними постать Ізраїльтянина мида і благородна. У руші незнакомого була падина на весь ріст мов у пастиря овечка, а з боку, неревішена через плече, тижла шерстяна тайстра на скіряних ременях. Одіж Ізраїльтянина була з парчі дорогої унинева, біла з голубим рубцем, як її носять рабини, а звуть „талітою“. До згорток її попрлипало бодяче і ціла вона була жорстоко на тернині обдєрта. Сам молодець був так чудово гарний, як ними можуть бути лиш гості з неба. Його очі були як ясні дорі, що плинуть з водами Йордану, обрисі фігури, як мистецьки уточене золото, тіло мало матову білість бісеру, а тонкий рисунок жилко на висках блєстів коштовности шафірів.

Путник встав на зустріч грядущому і промовив:

— Мир дорозі твоїй, сину знатного отця!

— І тобі мир! — відповів молодець уважно, аби їй не зробити шкоди, виминаючи альву, обсипану білими кутками цвіту, як росм приспаних мотилів.

„Маківки“. Представив він сю справу менше більше ось як:

Щоби вєднати пам'яті погибших стрільців на Маківці, дати спробогу інвалідам УСС, користати з вілмоги й помочи суспільности належить сотворити інституцію, котри би zorganizованем тої помочи та пам'яті ся діяли. Найкраще сотворити ягось товариство опєрте на членських вкладках, скажм щось а й товариство кредитове або товариство взаїмних обєспєнь, котре явдо би за цілю приєбрати богато членів, придбати богато вкладок, а коли товариство розвинеть ся і потреба буде урядників, вони мають рекрутувати ся виключно із інвалідів УСС. З часом — референт свято а се вірнєт — приєбрати ся поважний капітал, і тоді можна буде подумати про закладенє осєли, навіть про поміч матеріальну для інвалідів УСС. Щоби сю думку зєревести в діло, вже завважала ся дирекція товариства, котра в далєйшій акутині, Новім Санті, вєдєть товариство в житє під пазвою „Маківка“. І референт як один із членів дирекції, приходяць до стрільців представити сю справу в проханєм о раду, о думку, а передовсім о поміч у формі членських вкладок.

Всі присутні, а були тоді присутними п. ефієрри УСС. Рожанковський, д-р Левацький, Дідушис, Індішевський, Гнатюк, Нєксєрак, Нарєцький, д-р Возвідка, хорунжі і підхорунжі Гришай, Мосєра, Чумак, Леонтович, Кудьчичький, Іж. Левицький, вєдєть ся і д-р Нєвєрху і богато виших, котрих імен я собі не пригадоу, висказали ся одного до одного проти заснованя такої інституції; вказано на се, що се є підприємство чєсто приватне ся єку дєля тив и него характеру, котре із стрільцями нічого свідного не має, не стоїть в ніякій звязи в стрільською організацією. Се підприємство кількох приватних людей, котре хоче тільки ужити стрільцького іменя для своїх особистих інтерєсів, ужити стрільцєв як покриття для скорого та легкого заохочєня суспільности до вкладок. Додано також, що тут ніякої згоди Б. У. давати не мога, тимбільше, що Б. У. має вже готовий статут фонду інвалідів УСС. та що сей фонд є в руках Б. У. і вона ним заряджує. І коли п. директори маючого ся заснувати товариства хочуть, дожуть свою правю класти на жєбїльшєе того фонду. Крім свого фонду УСС., що стоїть в полі, має свій полковий фонд і поміч для вдів і сєрїт по УСС. складають стрільцями і офіцєрами із їх заслужєннї і число книжки шєдливєї того фонду є 3066 в Зем. Банку гїл. у Львові.

Заборомено також п. референтови як стрільцєви вносити справу закладаня „Маківки“ у тїй формі як її референт представив перед суспільністю.

Відповідь п. директора була ось така: Мої панове, то шкода говорити, ми і так зробимо, що скохємо...

І дявно! За який час почало ся засновувати „Маківка“, почало ся від реклами. Я думав і вірав, що п. референт як карний член суспільности та так дуже дєбєчєй про її добро послухає цього гологу загалу стрільцького. Перекажую ся однак, що ні.

Мисалех аж тепер спостеріг, що молодець плаче, тому сказав з почутєм, яке йому роздєрало серце:

— Скажи чудний красєоу вандрівчє, що привело тебе у сю гушу лісову і за ким, в лєхміть подерши парчу, так ридєдш?

— Те, чого з пильністю гляджу — відповів молодець, у руки мій не вертас. Овечка, сотна з отари батька мєйого відбігла кудись і пропала. Шукаю її без відпочинку для душі, і очі з тоски виплакую за нею.

— Хто ти є? хто твій отєць? — питав Мисалех, радий розвизати його як-небудь.

— Мій отєць є могучий володар: дванайцять полків крилатих воєнників приказів його дождиєд, а вкрут престєла дєсятькрато тисяч тисяч дворян і служєбників у новазі та мовчаню стоїть.

На то Мисалех: — Коли твій гєсподин отєць таким є володарем, то що йому на одній марній овечї залежить?

— Він її дуже милєє — поясняв чужинєць — а від коли пропала, переболіти сеї втрати не може і вислав мене, аби я її глядів і так довго не вертас, аж її приведу.

Зєртаючи погляд на подерту одіж чужинькогого, здивуваннй путник продєржав лїтати трохи недєвєрчєно:

— Не має-жє твій отєць нікого з-поміж дєсятькрато тисяч тисяч дворян, щоб гєсподар за пильноє, а тільки тебе, убоге дитя, на гєспєнєрку, на злєдні і скорб вислав, хоча а отєць се, ти дєрєзаший нах білу воєну вєствє миря?

Із старих книг переказав Натя Гриневичева.

(Контєсь будє.)

Тому уважимо своїм обов'язком піднести до справу прилюдно, пояснити її, щоби суспільність пізнала, яке є відношене УСС. до підприємства „Маківів“.

IV. 1917.

Василь Д'Ашман.

НОВИНКИ.

Львів, 12 квітня 1917.

— Переговори в справі відокремлення Галичини. Польські дзєвники доносять, що презес польського кола д р Білінський в найблизших днях пропозит президентови міністрів гр. Клям-Мартіновичи вироблений парламентарною комісією кола проєкт відокремлення Галичини, та пояснить йому польське становище в тій справі. Зараз після того буде д р Білінський в тій самій справі переговорювати з представниками німецького національного союзу.

— Перенесене Красого Виділу до Кракова. Краківські дзєвники доносять, що команда краківської кріпости згодна ся на перенесене Красого Виділу а Влод до Кракова. Наслідком того Краківий Виділ вже в найблизшим часі стане урядувати в Кракові в так званім „египетським дом“ на Смоленську.

— Епізод процесу Кранца. „Die Zeit“ доносить: Війсковий суд зарядив карне слідство проти рїтмайстра Люстіга, бувшого господарського адютанта диміціонованого міністра війни бар. Кротація.

— Реформа регуляміну австрійської палати півля. „Neue Freie Presse“ пише: Регулямінова комісія палати послів має виготовлений проєкт нового регуляміну, який з кінцем цвітня буде предложений поодинокім посольським групам.

— Недостача пшеници і пшії в Швейц. „Berliner Tageblatt“ доносить із Стокгольму: Королівським розпорядком занято в краю всі припаси кукурузи, рижу, кукурузяної і рижової муки. Дуже дасть ся відчувати недостача вівса. В рижих частях краю рільники не можуть вже уживати коний до тяжких рільничих робіт, бо недостача їм пшії. З того приводу обмежено теж в Стокгольмі рух возів.

— Нові лицарі „золотого руна“. Цсар надав ордер „золотого руна“: ки. Конрадови Гогенльоге Шіллінгсфірет, першому гофмайстрови, гр. Йоганови Вільчехови за його заслуги на полі добродійности та гр. Карлови Шенборнови, шефови графської родини, яка рівняє ся з суверенними князівськими родинами.

— Слово для міста. „Dąbrowska Owzeta polska“ доносить, що збірка селян в Подльськїм Королівстві для міського пролетаріату принесла вже більше як чверть міліона рублів.

— Переклад Воскресного Євангелія. Долучасмо до нинішнього числа нашої часовиси переклад Воскресного Євангелія, одобрений духовною властью у Львові. Переклад провіряла окрема комісія під проводом ВСВ. генерального вікарія о. Андрея Білецького, яка відбула засіданє дня 11. цвітня 1917 р. в монастири СС. Василінок при участі урал. о. Ів. Дольницького, о. рад. Юліяна Дзєровича, о. рад. Леонїда Лужницького, о. д р Константина Богачевського, проф. д р Кирила Студинського і директора д ра Остапа Макарушки. Було би вказаним, щоби наше духовенство покористувало ся сим авторизованым перекладом і відчитало його на Великодній літургії попри церковно-словянський текст. Долучений переклад дійшов коштом і вхходом Ставропільського Ікстятита у Львові.

— Полева почта. Урядово оголошенє: Тепер вільно вислати приватні пакети тільки до слідуючих почт польських і етапових означених числами: 2, 4, 5, 11, 24, 26, 33, 39, 46, 49, 51, 53, 55, 63, 66, 88, 95, 103, 115, 120, 124, 131, 136, 142, 144, 145, 147, 150, 153, 161, 165, 167, 168, 170, 171, 172, 175, 176, 177, 178, 180, 183, 184, 186, 187, 188, 181, 192, 193, 194, 195, 196, 197, 198, 199, 203, 205, 209, 211, 212, 218, 220, 221, 223, 224, 229, 230, 232, 234, 235, 239, 240, 243, 24, 245, 246, 247, 248, 249, 250, 254, 255, 256, 258, 259, 260, 261, 262, 264, 265, 266, 267, 268, 269, 270, 271, 272, 274, 275, 276, 277, 279, 280, 281, 282, 283, 284, 285, 286, 287, 288, 289, 290, 291, 292, 293, 294, 295, 296, 297, 298, 299, 304, 307, 316, 318, 324, 332, 333, 334, 335, 337, 338, 339, 340, 341, 343, 344, 346, 348, 354, 356, 357, 358, 359, 360, 361, 362, 363, 364, 365, 366, 367, 368, 369, 370, 371, 372, 373, 374, 375, 377, 378, 379, 380, 381, 382, 383, 385, 386, 387, 388, 390, 301, 302, 393, 394, 395, 396, 397, 398, 399, 400, 401, 402, 403, 404, 405, 406, 407, 408, 409, 410, 411, 412, 413, 414, 415, 416, 417, 418, 419, 420, 421, 422, 423, 424, 425, 426, 427, 428, 429, 431, 432, 433, 434, 435, 436, 437, 439, 440, 443, 444, 445, 446, 448, 450, 508, 510, 511, 512, 515, 516, 517, 518, 519, 520, 521, 522, 523, 525, 526, 527, 528, 529, 530, 600, 602, 605, 308, 611,

616, 613, 616, 617, 619, 620, 621, 623, 625, 628, 629, 631, 632, 633, 634, 635, 636, 639, 640, 642, 644, 647, 638, 649, 650. До постійних (не означених числами) тільки названих після місцевостей) етапових урядів почтових на окупованій області Королівства Польського, Сербії, Черногори і Альбанії приватний рух пакетовий допущений під існуючими усливами в отсих розмїрах: а) до всіх етапових урядів почтових названих після місцевости в Королівстві Польськїм і в Сербії, б) до всіх названих після місцевостей етапових урядів почтових в Черногорі і Альбанії в вїтком етапових урядів почтових Андрїєвіца, Данїловграда, Дульчїно (Uscinj) як рівнож Река в Черногорі і Пука а Альбанії, які для приватного руху пакетового і на дальше замкнені.

ПОМЕРЛИ:

Марія з Купчиньох Мащеракова, жена о. Северина, пароха в Дорогошові, успокїла ся по довгій і тяжкій недугі, зяосмотрена св. тайнами, дня 10. марта Похорон відбув ся дня 12. марта.

НА ВОЛИНСЬКІ ШКОЛИ.

„Піткова снотема“.

На необхідну котребу удержаня 25 українських шкіл на Волиці, які супроти останніх подій тим доврові і важкійші для української справи, кончили як найкорші і кабобильніші жертви

Піріг Василь пор. 9. п. п. 50 К: д ра Давида пор. 24 п. п. артилерії, д ра Крижановського надпор. 9. п. п., Федюшку пор., Міндюка Василя пор. і Хойницького Василя мор.— Юліян Лськевич хорунжий 15 п. п. 25 К ставна почта 144: хорунжого д-ра Стелюшчу Николу і Коновала Мїрона етапа поч. 265, хорунжого Ковару Івана і Бабяка Володимира пол. поч. 221, чегаря Мих. Кривоного в Прашєві владї машини, крісів,— Петро Ярремка в чегар 5 зелїни. коми. 10 К (Дн.): ерф. Володимира Гадзїнського надпор., інж. Стефана Калитчука хорунжого—обох зелїни. коми. пол. поч. 117, інж. Василя Рижєвського надпор. пол. зелїни. коми. 2 Крошштат (Брассо) Семьгород.— Володимир Фостяк 5 К: Марію Кинасевич лїв. тов. „Вїра“ в Суд. Вишні, Марію Третьякову в Судовій Вишні, д ра Никифора Онїшака днїв. тел. відділ пол. поч. 28, Олену Гладишевську учительку в Тучапах і Івана Петлюка в Городку,— Семен Веретка Авр. Авт. дус Етар. Вєз. Комmando Stanislaw 10 К (Дн.): Василя Веретку і Николу Остапчука— Вєзїкомп Tribinje, Стефана Лисака Reg. Stav 30, Ілька Макара 58 п. п., Івана Салиба нач. гром. Викторія п. Боднарів,— Ромчик Маріян Цурковський в Турї великій 5 К: братчика Модяя Всеволода Стельмаха в Радехові, щочю Іванку Герїну в Перемишлі, Т. Фітїму в Воли задержавській, Геню Стебляківу в Бечєвий поч. Долина, всі свої ровеснички і ровесничкі, котрих батьки дня 5. марта 1916 приняли у Львові св. Тайну священства.— О. Дереш, хоруж. 9 п. п. н. Перемішлї, вул. Словацького 43. 20 К: Ярослава Кирчова хоружого 9 п. п. в Журавні, Івана Шняча, десятника 9 п. п., Ergänzungsbtz. Kom., Страй, Василя Хрєвьяка, хорунж. 9 п. п. в Журавні, Петра Петрака, одн. добр. 10 п. п. в Перемишлі, Ярослава Алексєвича, учен. V кл. гімна. в Перемишлі.— Стеф Гербачевська 3 К: гофрати д ра Івана Горбачевского, Прага, д ра посла Антомя Горбачевского, Дрогобич, посла Антомя Лукашевича, Відень, інж. Вол. Бородайкевича, Відень, Олю, Галю Горбачевські. Прага.— Марія Галькевич учен. в Рожанї вїжній 10 К (Дїло): Марію Сембратовичеву Славско, Люд. Грушкіану Волосіанку, Марію Кинашіану Ялинковате, Евфр. Бобаничїану Синевадсько, Олю Гаврилїану Дрогобич.— Маруся Оксодот Відень 10 корон (Дн.): Стефу Савїнчуку Львів, Іалю Захарєвич Огредово, по ручника В. Лукїанова Енгельсберг і одн. добровольця Тараса Прїєстача пол. поч. 428.— о. К Гуляй в Нєстаничєх, а. Холоїв 25 К.— о. Йосиф Грабєвєнський, парох в Тисові, в. Бєдєхїв 20 К.— Антонїна Стукач а Смільнику, п. Воля Мїхова 10 К.— Юр. Пікас, Львів 5 К: Дарусю Кмітану в Чайковичах, Петру Виницьку, учен. в Конїшєхах королївських, Любку де Кульчїцьку в Вошанцєх, Ва. п. д-рову Нусю Чабакову в Лавочнім. Ва. п. д-ра Дєнїва Лукїановича, Львів.— Михайла Говяковичєва, Закопанє 10 К: Кабарєвську, Закованє, Плашовельку, Золочів, М. Нижанковську, Суха, д ра Дмитра Юркевича, почта полєва 172, д ра Михайла Фїльда в Віднї.— Однор. охотн. Чернїж Олєкса 89 п. п. Рашів 10 К: пп. Радєвичїану Андїю у Львові, однор. охотн. Брундя Мїрона в Рязєні, Тершїаїану

Гринька, Кліцко, Черника Василя, Якимчїчї, Пєдєнського Івана, Родука Комарно.— Іваню Стронськїя Збїєка 3 К: Вірню Морозїану Львів, Ромца Гошовського Збїєка, Ромца Олєсїнського Львів.— Андїя Стронська Збїєка 5 К: Л. Гринькіану Виннику, Нусю Семєнїану Гмїнд, Василя Білєцького Городку Ягаїловський, судю Осипа Коначєвича в Золочєва, д ра Івана Бандаля зі Львова.—

Перед скликанєм парламенту.

ВІДЕНЬ. (Ткб.) Президія німецького національного Союзу відбула нинї перед полуднем кількогодїнне засіданє. Взяли в нїм участь також міністер торговлі Урбан і президент палати послів Сильєстер. Говорєно про внутрішнє політичне положєнє і про справу скликаня Державної Ради та про приготованє умов її скликаня. Підчас нарад заявив міністер торговлі, що скликанє Державної Ради наступить а кінцем мая, а оголошенє скликаня на 14 днїв передтим.

Буря в угорськїм соїмі.

БУДАПЄШТ (Ткб.) Нинїшнє засіданє Палати послів соїму було скликанє на 7½ год. вечєром. Отворєнє засіданя дєшо припїзнилось. О год. ¼, 7 прибыв на салю заступник президєнта Сас, а за ним вїшли президент міністрів і нїші міністри. В тїй хвилї повстав на лївій крик. Посол Шмрєцанї кличє: „Нехай живе загальнє, рівнє, тайнє виборчє право!“— Голосні оклики на лївій: „В тїй палатї не можна говорити прє нїшо кїше, як тільки про виборчє право!“— До президєнта міністрів послаи кличуть: „Подайтє ся у дїмїсію!“

Заступник президєнта перериває засіданє. Буря змагаєтє ся. Посли лївій кричуть без лїпки в сторону правительства: „Подати ся у дїмїсію! Стїд! Предложїть виборчє право!“— Заст. президєнта просать о спокїй. Крик стає ще сильнїйшим.

Встає з місця п. Шмрєцанї, Гучні оклики на лївій: „Слухайтє Шмрєцанїя!“

Підчас криків президєнт перериває засіданє. По годїннїй перервї преходить на салю президент міністрів гр. Тїса. З лївій віданяють ся іронїчні голоси: „Чи ви принїсєтє виборчє право? Найлїпше буде, як ви подастєтє ся у дїмїсію!“ Нїші послї кличуть: „Слухайтє, що скажє Шмрєцанї про панораму!“

Вїсєпрезидент Сас сїдає на фотєли президєнта. В тїй хвилї повстає крик. Знов беруть в нїм участь голосно послї з партї Каролїя. Віданяють ся оклики: „Нехай живе загальнє, рівнє, тайнє право виборчє!“ Тї оклики тривають без уини так, що президєнт мусить перервати шо-їно отворєнє засіданє.

Друга перєрва тривала тільки кількє хвїлє. О год. 8 мїн. 10 заяляє прєз. Сас, що знов отвїрає засіданє.

(Гучні оклики і великий крик на лївій.)

Президєнт мін. гр. Тїса представляє серед криків письмо Монарха, яке відкладає Палату. Президєнтє велить відчитати письмо. Правїдя прїймає його гучними окликами: Еїєн! Президєнтє заявляє, що Палата з честю принїєла до відомости письмо Монарха. Замикє засіданє о год. 8 мїн. 15. (Крики на лївій тривали далє).

БУДАПЄШТ (Ткб.) На нинїшнїм засіданю Палати панів прїнято до відомє шестий звіт президєнта міністрів про ужатє надзвичайної власти підчас вїїни. В суботу пополуднї відбудєтє ся засіданє, на яким буде відчитанє письмо Монарха в справї відложеня соїму.

Битва на Заходї.

БЕРЛІН 12. с. м. вечєром. (Ткб.) Сильні наступи Англїїцї під Yonchez і коло Famprix та на півнїч а влєстиво на схїд від Арра скїнчили ся нїчим. Під St. Quantin тривала далї значна артилерїйська дїяльність, а між Seissons і Relms сильна боротьба огнем. На сходї і в Македонї нїчого особливого.

Найновїші вїсти з Росїї.

Манїфєст російського правїтельства і соціалїсти.

АМСТЕРДАМ (Ткб.) До „Handelsblad“ доносить з Петрограда про манїфєст провїзоричного правїтельства в справї воєнних цїлий. Справа воєнних цїлий займає тепєр в значній

